

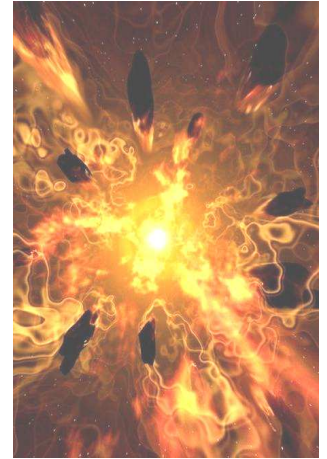
Pred desiatimi rokmi 21. januára 2001 vyšlo prvé číslo Vištuckých listov *Kristológia v dejinách Cirkvi*

Dnešný pohľad na Krista a teologické bádanie súčasnej modernej doby nie je možné bez dobrej znalosti výpovedí hlavných kristologických koncilov staroveku, v ktorých sa vlastne konštituovala kristologická dogma. Táto náuka kresťanského staroveku nebola nejakou prázdnu filozofickou špekuláciou. Cirkvi nešlo o to, aby urobila z Krista a jeho života filozofiu, ale aby vysvetľovala kerygmu. Konciloví otcovia deklarovaním pravej náuky o Kristovi rozriešili viacero protirečivých názorov. Preto dogma sa nemá chápať ako ohraničenie slobody myslenia a bádania, skôr tým, že vychádza z konfrontácie víťazne, stáva sa sprievodcom k porozumeniu celej pravdy o Kristovi. Práve nedostatočné poznanie náuky Magistéria a nesprávna interpretácia vedú často aj dnes k mylným pohľadom. Mnohé sekty a náboženské zoskupenia, ktoré vznikli v tomto storočí sú vlastne návratom k bludným náukám, prekonaným Cirkvou už v staroveku, ibaže dnes sa zdajú byť pokrokové preto, lebo sú oblečené do moderného šatu sekularizovanej spoločnosti. Ako sa zlato čistí ohňom, tak sa pravá náuka rodí v konfrontácii. Najstaršie záväzné prehlásenie Učiteľského úradu máme z Niceji roku 325. Koncil chcel vyvrátiť blud arianizmu a apollinarizmu. Jeden popieral večný pôvod LOGOSU, jeho spolupodstatnosť s Otcom a jeho ľudskú dušu, druhý síce uznáva božstvo LOGOSU, ale neuznáva v Kristovi ľudskú dušu. Preto Nicejské vyznanie zdôrazňuje božstvo LOGOSU, GENNÉTOS – zrodený, nie stvorený, v dôsledku čoho LOGOS je HOMO ÚSIOS – rovnakej podstaty s Otcom. „Propter nos et propter nostram salutem... homo factus est“, vylučuje akýkoľvek doketizmus a gnózu. Spory začaté Nestóriom viedli ku koncilu v Efeze roku 431. Nestóriu Pannu Máriu nazýval iba CHRISTOTOKOS. Tým bola postavená otázka jednoty v Kristovi. Je LOGOS jediný subjekt vedúci k jednote božstva a človečenstva v Kristovi, alebo je jednota v Kristovi to „tretie“, ktoré pozostáva z božstva a človečenstva? Na Efezskom koncile priamo bola zásadne uznaná iba Cyrilova kristologická idea ako bola vyslovená v druhom liste Cyrila Nestorovi (D 250n.) a to v úsilí o jej zjednotenie s nicejsko-carhradským symbolom. Hlavná kristologická formulácia tohoto koncilu znie: „Kto nevyznáva, že Emanuel je podľa pravdy Boh a svätá Panna je Bohorodička, pretože porodila vtelené, z Boha pochádzajúce Slovo podľa tela, nech je vylúčený.“ (D 252) Efezský koncil priniesol síce rozhodnutie ohľadne základnej kristologickej myšlienky, ale chýbali tu jasné pojmy, ktoré by vyjadrovali tak jednotu, ako aj nenarušený rozdiel medzi božstvom a človečenstvom v Ježišovi Kristovi. Nové problémy však nastali učením mnícha Eutycha s jeho tvrdením, že po

spojení božstva a človečenstva je v Kristovi len jedna prirodzenosť. Tu má svoj počiatok učenie monofyzitizmu, akoby Boh pri vtelení pohltil v sebe človeka a vytvoril s ním určitý druh symbiózy. Vyjasnenie priniesol list pápeža Leva Veľkého v roku 449 carhradskému patriarchovi Fláviovi, ktorý priniesol jasné rozlíšenie medzi osobou a prirodzenosťou. Tento list bol prečítaný na Chalcedómskom koncile. Pápež v ňom uvádza dôvod prečo sa pridáva tak jednoty ako aj rozdielnosti oboch prirodzeností: „Non enim esset Dei hominumque mediator, nisi idem Deus ideamque homo in utroque et unus esset et verus.“ (D 299)

Rozhodujúca formulácia vyjadruje vieru v jedného a toho istého Krista v dvoch prirodzenostiach nezmiešane, nezmenene, neoddelene a neodlúčene. Rozdiel prirodzeností nie je zrušený, ale obe prichádzajú k sebe v jednej osobe a hypostáze. Chalcedón teda definoval spojenie dvoch prirodzeností v jednej osobe, aj rozlíšenie prirodzeností a osoby, no jeho formulácia sa stala ťažkou a zložitou oproti vyjadreniam biblickej a ranokresťanskej kristológie, ktorá vychádzala z dejinného Ježiša Krista. Spôsob hovorenia o dvoch prirodzenostiach je okrem toho problematický, lebo pojem prirodzenosti nie je možné rovnakým spôsobom vzhľadom na Boha a vzhľadom na človeka. Kristologická dogma tohoto koncilu je v problematike vtedajšej doby presná, avšak v porovnaní s Písmom znamená isté zúženie celkového pohľadu na Krista, lebo je orientovaná na vnútornú konštitúciu Bohočloveka Ježiša Krista a pritom vynecháva celkovú súvislosť Ježišovho života a údelu a taktiež eschatologický horizont. V učení Chalcedónu pokračoval II. carhradský koncil roku 553 učením o jednej hypostáze v Kristovi, ktorou je LOGOS a že do nej bola prijatá ľudská prirodzenosť. V ďalšom období však v návaznosti učenia o dvoch prirodzenostiach v Kristovi sa vyvinuli bludné náuky monoteletizmu a monenergizmu hovoriace o tom, že v Kristovi je iba jedna vôľa a jeden spôsob činnosti. Vysvetlenie podali Lateránska synoda roku 649 (D 500n.) a III. carhradský koncil v rokoch 680 – 681 náukou, že v Kristovi sú dve vôle a dve činnosti, pričom ľudská vôľa je podriadená božskej. (D 556n.) Problém jednoty a dvojitosti však nebol ani tak úplne odstránený. Španielsky adopcianizmus 8. a 9. storočia učil, že v hypostatickej únii je človek Ježiš prijatý za adoptívneho Božieho Syna, pričom prirodzeným Božím Synom je len LOGOS. II. nicejský koncil roku 787 (D 610n.) a koncil vo Frankfurte roku 794 (D 612 – 615) učili, že Ježiš aj ako človek je prirodzeným Božím Synom.

Žehná Vás Váš duchovný otec A.V. Sabo, farár

R. : Pán je moje svetlo a moja spása.

- 1 *Pán je moje svetlo a moja spása, koho sa mám báť?*
- 2 *Pán je ochranca môjho života, pred kým sa mám strachovať?*
– R.
- 3 *O jedno prosím Pána a za tým túžim, aby som mohol bývať v dome Pánovom po všetky dni svojho života,*
- 4 *aby som pociťoval nehu Pánovu a obdivoval jeho chrám.*
– R.
- 5 *Verím, že uvidím dobrodenia Pánove v krajine žijúcich.*
- 6 *Očakávaj Pána a buď statočný; srdce maj silné a drž sa Pána.*
– R.

Svetlo zažiarilo v temnom kraji smrti

Keď som niekoľko mesiacov po tatranskej kalamite, ktorá sa udiala v novembri 2004, kráčal v Smokovci po postihnutých miestach, ktoré sa navyše zmenili ešte aj na požiarovisko, mal som dojem, ako by som sa ocitol v zakliatej rozprávkovej krajine.

Všetko dolámané, zničené, potom obhorené, popolavé až čierne, mŕtve, bez života. Spomenul som si najmä na známu českú rozprávku o pyšnej princeznej, kde úvodné zábery približujú kontrast medzi mŕtvym Polnočným kráľovstvom a radostným panstvom kráľa Miroslava. Tá rozprávka má veľmi hlboký biblický podtext. V Polnočnom kráľovstve je prísne zakázané smiať sa a spievať, chýba radosť zo života, vládne tam temno, smútok a strach. Obraz krajiny silno zasiahnutej hriechom. Kráľova dcéra, princezná Krasomila, je krásna, ale pyšná. Uväznená vo svojich rozmaroch nikdy nie je s ničím spokojná. Obraz duše, krásnej, stvorenej na Boží obraz, ale vzdorujúcej Bohu vo svojej pýche. Kráľ, hoci veľký dobrák, vyznieva ako tragikomická figúrka, lebo je obklopený zlými radcami. Tuší, že ho klamú, ale nie je schopný ich vymeniť a jeho rozhodnutia následne negatívne ovplyvňujú životy ľudí v celom kráľovstve. Obraz rozumu, ktorý má vládnuť a rozhodovať, ale je klamaný, obklopený lichtením a samoľúbosťou, neschopný z tohto klamstva sa vymaniť, robiaci potom zlé úsudky a rozhodnutia, ovplyvňujúce život jednotlivca aj druhých ľudí. Do tohto kráľovstva prichádza kráľ Miroslav. Prichádza z inej krajiny, no nie v kráľovskej podobe, ale ako záhradník, aby v pyšnej Krasomile spevom a prácou prebudil dobro, dusené pýchou, a priniesol tak odklätie aj celému kráľovstvu. Obraz Krista, kráľa pokoja a kráľa celého sveta (Miroslav), ktorý prichádza z iného sveta (od Boha) medzi stvorenie poznačené hriechom, osobitne kvôli ľudskej duši, ktorú napriek jej pýche nekonečne miluje. Prichádza v prestrojení, v obyčajnej – ľudskej, nie kráľovskej podobe, aby láskou a pravdou získal milovanú dušu a oslobodil aj celé stvorenie od poroby hriechu. Evanjelium tejto nedele nám hovorí o Kristovi, ktorý prichádza medzi pohanov (obraz hriešnikov), k ľudu, ktorý býva v temnotách. Ján Krstiteľ, lampa ohlasujúca príchod svetla, zhasína. Jeho poslanie sa končí, lebo prichádza Kristus. S jeho príchodom zažiarilo svetlo tým, čo sedeli v temnom kraji smrti. Kafarnaum sa stáva jeho druhou vlasťou a od tej chvíle začína Ježiš ohlasovať pravdu o človeku a hriechu – „robte pokánie“ a zároveň najradostnejšiu zvesť – „priblížilo sa nebeské kráľovstvo“, prišla iná moc. Chodí po celej Galilei, učí v synagógach, aby človek opäť počul Boží hlas, ktorý v sebe pýchou umlčal, a prináša uzdravenie a oslobodenie od hriechu. Povoláva prvých učeníkov a zakladá Cirkev, aby jeho dielo mohlo pokračovať a šíriť sa neskôr do celého sveta. Rozmýšľali sme vôbec niekedy nad tým, ako je to s nami a s príchodom Božieho kráľovstva? Ono sa priblížilo, ale dovolili sme mu vstúpiť? Ten posledný úsek, aby sa totiž dostalo až do ľudskeho srdca, je už úplne v našej moci. Aký hlas nechávame v sebe znieť? Kde v nás ešte prevláda temno, kde chýba svetlo? Kde potrebujeme uzdravenie a oslobodenie? Sme ochotní zanechať staré spôsoby a ísť ako prví učeníci za Kristom? Aký dopad má evanjelium na náš každodenný život?

JÁN VIGLAŠ

Teším sa, že existuješ

Gratulovať niekomu k narodeninám alebo k inému sviatku znamená okrem iného dať najavo: „Som rád, že existuješ!“ Žiaden človek nie je zodpovedný za svoje narodenie. Nikto nemohol zabrániť svojmu narodeniu, urýchliť ho alebo presunúť. Narodiť sa, byť človekom a každý rok sa stať o dvanásť mesiacov starším je darom od toho, kto je pôvodcom života.

Narodeniny sú chvíľou poďakovania za veci minulé, radosťou z prítomnej chvíle a pohľadom plným nádeje do budúcnosti.

Každý človek je darom, bez neho by bol svet o čosi smutnejší. Každý človek je originál stvorený podľa Božieho obrazu. Neexistuje človek ako ty, každý má jedinečné príležitosti.

Prajem ti všetko dobré a pekné. Teším sa a som vďačný, lebo: som rád, že existuješ!

Adalbert L. Balling „Všetko najlepšie“

Od 18.-25. januára 2011 je Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov.

Sväté omše v 3. týždni cezročného obdobia (A)

24.I. pondelok

17.00 Za ĽJána

25.I. utorok

17.00 Za Ľ Miroslava Kordoša a rodičov

26.I. streda

17.00 Za Ľ Jozefínu a Margitu

27.I štvrtok

17.00 Za Ľ Jána

28.I. piatok

17.00 Za Ľ Štefana Heráka – 30. deň

29. I. sobota

08.00 Za živých a Ľ členov Ružencového bratstva

Upratovanie kostola č.d. 2 - 27

30.I. 4. nedeľa v cezročnom období

08.00 Za Ľ Vladimíra Matúška, rodičov a strýka Gusta

Lektori: Bordáčová, Hrdlovičová

10.00 Za farníkov

Lektori: Pešková, Hrdlovič

Liturgický kalendár

24.I. pondelok

sv. František Saleský

25.I. utorok

Obrátenie sv. Pavla, apoštola - sviatok

26.I. streda

sv. Timotej a Títus, biskupi

27.I. štvrtok

sv. Angela Merici

28.I. piatok

sv. Tomáš Akvinský, kňaz a učiteľ Cirkvi

29.I. sobota

sv. Valér

Slovo na dnes

Len sa ženiete ako závodníci, ale nevidíte cieľ. Neopovázim sa agitovať pre „chodenie do kostola“. Už dávno to prestalo byť ukazovateľom viery.

Jednoročníci sa na nás na Vianoce prídu pozrieť a mne je z nich smutno. Vydali ste sa na cestu, o ktorej bezpečne viem, že nikam nevedie. Vrátili ste sa medzi nás, je to hlas svedomia, okolností, aby ste mali zas na rok pokoj. Mnohí tu medzi nami chýbajú. Aj oni začali byť ľahostajní, pohrdliví, začali blicovať, potom raz do roka a nevydržali to. Ani vy nevydržíte dlho vracat' sa, lebo vzdialenosť stále rastie. Celé storočie sme bojovali za naše oslobodenie. Aj vy ste vo falošnej pokore prijali otroctvo práce za trochu jedla a pohodlia. To všetko ste mohli mať aj pri zachovaní si toho hlavného. Nebudem vás trápiť myšlienkami na spravodlivosť v budúcnosti, kde nepodplatný a neúprosný zákon prírody vám všetko naučtuje. Chcem vám poukázať na vašu chudobu už dnes. Ako ste sa okradli o pochopenie veľkých právd, ktoré jediné dávajú životu zmysel. Kým my kráčame ako tí mudrci za jednou hviezdou (dnešná naša slávnosť je zastávka, zajtra sa pochoduje ďalej), vy nikam nejдете. Skúste sa nenápadne pridať, až budú v Bratislave rozdávať diplomy. Ja som prvý, čo verím v zázrak.

Pochybujem o úprimnosti tej radosti na Nový rok, ktorá sa meria množstvom vypitého vína, rečí, predsavzatí. Takými predsavzatiami je vystlaná cesta do pekla. Nový rok ako proces mojej stálej zmeny k lepšiemu.

Príroda nepozná Nový rok. Vo svojom nezadržateľnom tempe a rytme ide stále vpred a ja musím rásť ako strom alebo ktorákoľvek časť v prírode v neustálom procese prekonávania seba.

Nechvastaj sa tým, že tvoje deti nehladujú. To dosahuje samozrejme a pokorne lastovička, srnka, myš. V tejto pochmúrnej dobe, v ktorej žijeme, skutočnú radosť budú mať len veriaci ľudia. Nie sme odolní oproti blahobytu. Kto nám to nalial octu do vína? Ľudia málo radi idú na svadby, hody, zábavy skoro nepoznajú. Príliš skoro sme sa nasýtili toho prisľúbeného raja. Lebo - nie samým chlebom...

Dobrovoľne vleziete do otroctva a ja viem, že nie ste na to stavaní. Potom sa budete len búriť. Proti rodine, spoločnosti, proti štátu, Cirkvi, nakoniec proti sebe samým.

Budete rozkladní, deštruktívni, mŕtvi a začína sa to tým, že ste odhodili náboženstvo, ktoré je jediným prameňom života. Nerád sa budeš vracat' denne do svojho pekla, na ktoré si premenil svoj domov.

Svoje otroctvo ste prijali ako základnú ľudskú normu a danosť. Pokladáte za hriech búriť sa, protestovať a pochybovať o moci mocných, na ktorej sa priživujete. Vaša múdrosť je múdrosťou toho, čo povedal: Čí chlieb ješ, toho pieseň spievaj. Odpísali ste sa medzi mŕtvych a hluchých. Otrocky čítate na očiach vôľu vyššie postavených, bez výhrad pokorne konzumujete všetko z ich stola a ideologickej kuchyne a bozkávate palicu, ktorou vás sice nebijú, ale majú ju naporúdzí. Pohľadom otroctvom, nech už je na ktorejkoľvek strane, a vážim si názor, hrdosť a statočnosť aj u nepriateľa.

Evanjelium je predsa radostné, oslobodzujúce, plné nádeje. Kto ho ale žije? Ešte si to teologicky zdôvodnite poslušnosťou. Taká poslušnosť vedie do pekla. Tá nám ukrížovala Krista a zničila milióny krásnych ľudí.

Sú dve veci, ktoré od nás požaduje Kristus. Držať sa správneho učenia, to je ortodoxia, a konať správne podľa

vôle Božej, a to je ortodoxia. O správne učenie sa stará celý štáb teológov a Učiteľský úrad Cirkvi, správnu prax, konanie, skutky, nasledovanie zveril Boh do rúk a svedomia každého. Ak by som mal v tejto situácii niečo zdôrazňovať, tak je to prax. Zápas o zasvätenie celého svojho života vo všetkých skutkoch a detailoch Bohu. Sila slova vyviera zo sily modlitby a príkladu.

Kresťanstvo sa nediskutuje, kresťanstvo sa žije.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Milosrdný Boh

Študent: *Veľakrát som počul tvrdenie Jána Pavla 11., že dnes niektorí ľudia žijú tak, akoby Boha nebolo. Azda je to tak, že niet veľa ľudí, ktorí tvrdia, že sú neveriaci. Častejšie stretávame takých, ktorí tvrdia, že veria, ale nepraktizujú vieru, alebo veria, ale neuznávajú Cirkev, prinajmenšom jej niektoré tvrdenia a požiadavky. To, že sú rôzne náboženstvá a vyznania, vedie niektorých ľudí k presvedčeniu, že je jedno, v čo sa verí, len aby sme verili a boli dobrými ľuďmi. Kladiem si (iní tiež) otázku, prečo je Boh milosrdný, keď stále je toľko zla a toľko utrpenia. Človek sa naháňa za peniazmi, úspechom, príjemnosťou, občas sa utieka k narkománii, k alkoholu...*

Biskup Ján Szkodoň: Boh je láska (1 Jn 4,8) je bohatý na milosrdenstvo (por. Ef 2,4) Boh sa zjavuje Mojžišovi: „Som, ktorý som“ (Ex3,14). Zjavuje sa ako: „Pán, Pán je milostivý a láskavý, Boh zhovievavý a veľmi milo-srdný a verný“ (Ex 34,6).

„V Bohu niet premeny, ani tieňa zmeny“ (Jak 1,17). On je pravda a jeho náuka je pravdivá. „Keď Boh v plnosti času posla svojho jednorodného Syna a Ducha lásky, zjavuje svoje najvnútornejšie tajomstvo: on sám je večná výmena lásky: Otec, Syn a Duch Svätý, a nás určil na to, aby sme mali na nej účasť“ (Katechizmus Katolíckej cirkvi, 221).

Bože milostivý Jediný Boh v Trojici osôb. Si milosrdný. Ukáž svetu milosrdenstvo. Tvoje milosrdenstvo sa ukazuje v tom, že sa skláňaš nad svetom a človekom, nad našim utrpením, nad každou fyzickou a duchovnou biedou. Odpúšťaš nám hriechy, keď sa koríme pred tebou a prosíme o milosrdenstvo. Krvou tvojho Syna sme boli ospravedlnení. „Čo máš, čo by si nedostal?“ (1 Kor4,7) - počúvame slová apoštola. Prosím: „Vezmi všetko, čo ma vzdaluje od teba... daj všetko, čo ma vedie k tebe... odtrhni ma od seba samého a odovzdaj ma úplne tebe“ (sv. Mikuláš z Flue).

„Milostivý Bože, si tajomstvo, keďby som ťa pochopil, nebol by si Boh“ (sv. Augustín).

Ján Szkodoň „Modlitba znechuteného“

VIŠTUCKÉ LISTY

Pred desiatimi rokmi 21.januára 2001 vyšlo prvé číslo „Vištuckých Listov.“ Bol to vlastne pokus priblížiť veriacim krátke životopisy svätých a úmysly sv. omši v príslušnom týždni. Postupne sa však z jednolistového oznamu formátu A4 stali tieto farské oznamy čítaním a čiastočne aj vzdelávaním svojich čitateľov, v dnešnom formáte.

Za desať rokov bolo v našom kostole rozobraných 130.000 kusov Vištuckých listov, čo spolu s prílohami predstavuje cca 600.000 strán A4. V začiatkoch bola veľmi nápomocná pri vydávaní obec Vištuk. Používali sme obecnú kopírku a keď nebolo papiera kupovali sme ho aj za vlastné. V roku 2005 už obec spoluprácu odmietala napriek schváleniu spolupráce obecným zastupiteľstvom a „Listy“ vychádzali len za pomoci priateľov na Poľnohospodárskom družstve vo Vištuku, Budmericiach v Palme Šenkvice, Obecnom úrade v Báhoni, či Ústave sociálnej starostlivosti v Báhoni, kde nám v čase núdze poskytli svoje kopírky prípadne aj materiál (toner+papier). Vďaka Bohu, za desať rokov sa nestalo, aby listy čo len jeden týždeň nevyšli.

Dnes máme vlastnú kopírku, ktorú zakúpil farský úrad. Materiál na listy je hlavne za sponzorské dary vištuckých farníkov ale aj iných. Sú to skutoční „Priatelia Vištuckých Listov“. Len vďaka ich štedrosti, Vištucké Listy nezankli. V minulom roku, po zmene vo vedení obce, dostali sme príspevok aj od obce Vištuk a verím, že to bude aj v budúcnosti.

Okrem materiálneho zabezpečenia, je veľmi dôležitá aj spolupráca. Do budúca prosím, najmä mladších, aby sa zapojili do tvorby „Vištuckých Listov,“ a tak mohli čo najskôr prevziať štafetu v ich vydávaní.

Všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomáhajú pri tvorbe a vydávaní tohto periodika patrí úprimné: „Pán Boh zaplať!“

Marián Blaha

Lectio divina Veľké svetlo

Mt 4,12-23

¹²Keď Ježiš počul, že Jána uväznili, odobral sa do Galiley.

¹³Zanechal Nazaret a usadil sa v prímorskom Kafarnaume na území Zabulona a Neftalima, ¹⁴aby sa splnilo, čo povedal prorok Izaiáš:

¹⁵Krajina Zabulon a krajina Neftalim, na ceste k moru za Jordánom pohanská Galilea.

¹⁶Ľud bývajúcí v temnotách uvidel veľké svetlo a tým, čo sedeli v tmavej krajine smrti, vyšlo svetlo.

¹⁷Odvtedy začal Ježiš kázať: Kajajte sa, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.

¹⁸Keď Ježiš išiel popri Galilejskom mori, uvidel dvoch bratov: Šimona, ktorý sa volal Peter, a jeho brata Ondreja, ako hádzali siete do mora. Boli totiž rybári. ¹⁹Zavolať ich: Poďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí. ²⁰Obaja hneď nechali siete a nasledovali ho. ²¹O kúsok ďalej videl druhých dvoch bratov, Jakuba, syna Zebedejovho, a jeho brata Jána, ako so svojím otcom Zebedejom opravovali na lodi siete. Aj ich povolal ²²a oni hneď nechali loď aj otca a nasledovali ho.

²³Ježiš chodil po celej Galilei a učil v ich synagógach. Kázal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každý neduh a každú chorobu medzi ľuďmi.

Ďalšie čítania: Iz 8,23 - 9,3; Ž 27,1.4.13-14; 1 Kor 1,10-13. 17

ČITANIE:

Začneme krátkym geografickým úvodom, ktorý nám pomôže lepšie pochopiť, kto sa kde nachádzal a prečo. Ján Krstiteľ kázal v Judei, v južnej časti Palestíny, kde nájdeme Jeruzalem a Betlehem. Ján konal svoje poslanie na východnej strane v blízkosti rieky Jordán.

Herodes Antipas uvrhol Jána Krstiteľa do väzenia, pretože ho verejne kritizoval za to, že žil so ženou svojho brata Filipa, čím porušoval židovský zákon (Lv 18,16). Nakoniec Herodesova žena navnadila Herodesa, aby dal Jána usmrtiť (Mt 14).

Matúš nevysvetľuje tieto prepojenia, ale jednoducho povie, že po Jánovom zatknutí prišiel Ježiš do severnej Galiley. Ježiš sa nevrátil do Nazareta, kde vyrástol, ale miesto toho sa rozhodol žiť v Kafarnaume. Matúš to interpretuje ako naplnenie Izaiášovho mesiášskeho proroctva v Iz 9,1-2.

V tom čase bola väčšina ľudí v krajoch Zabulon a Neftali pohanská, a teda voľbou tohto regiónu pre začiatok svojej služby dáva Ježiš jasný znak univerzálnej povahy svojho poslanca.

V tejto pasáži hovorí Matúš o dvoch aspektoch Ježišovho poslanca. Po prvé, kázal radostnú zvesť o Kráľovstve a uzdravoval každý neduh a každú chorobu. Po druhé, povolával prvých štyroch učeníkov, aby z nich formoval už „rybárov ľudí“.

Matúš nám ponúka veľmi málo podrobností o Ježišovom stretnutí s týmito štyrmi rybármi. Ježiš však na nich iste musel urobiť výnimočný dojem, pretože boli ochotní zanechať svoju prácu a nasledovať ho.

MEDITÁCIA:

Čo myslíte, prečo boli Peter, Ondrej, Jakub a Ján pripravení opustiť svoje zamestnanie, aby sa stali Ježišovými učeníkmi?

Ktoré dobré vlastnosti podľa vás videl Ježiš v týchto štyroch mužoch, že ho priviedli až k tomu, aby si ich zvolil za svojich učeníkov?

Čo je radostná zvesť o Kráľovstve? Čo to znamená pre vás osobne?

Ako by ste sa cítili, keby sa Ježiš objavil na vašom pracovisku? Akými spôsobmi vás Ježiš volá, aby ste ho nasledovali? Ste pripravení poslúchnuť ho, podobne ako učeníci, nech by to stálo čokoľvek?

MODLITBA:

Ž 27 ponúka mnoho slov povzbudenie, najmä aby sme sa pevne držali Pána a dôverovali mu, pretože on je naše svetlo a útočisko. Pozvite Ducha Svätého, aby vám pomohol slovami tohto žalmu budovať vieru a dôveru v Boha.

Ježiš aj dnes neustále prináša uzdravenie zlomeným srdciam a telám, hoci my vždy nerozumieme spôsobu, ktorým koná. Proste ho, aby vám aj druhým ľuďom pomohol spoznať túto potrebu uzdravujúceho dotyku.

KONTEMLÁCIA:

Zamyslite sa nad „veľkým svetlom“ vo verši 16. Čo robí Ježiša veľkým svetlom pre všetkých ľudí, ale aj pre vás osobne?

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku